(1340) " यम उपरमे " (I-भ्वादि: 819-984. सक. अनि. पर.) [अ] 'यमेरुपरमे यच्छेद् यमयेत् परिवेषणे ।' (श्लो. 148) इति देव: । यामक:-मिका, ¹यमक:-मिका, ²आयामक:-मिका, ³यियंसक:-सिका, ⁴यंयमक:-यँग्यमक:-मिका;

⁵यन्ता-यन्त्री, यमयिता-आयामयिता-त्री, यियंसिता-त्री, यंयमिता-त्री;

- 2. मैत्रेयरिक्षत काशिकाकार न्यासकार-घातुत्रृत्तिकार सिद्धान्त-कौमुदीकारमतानुसारेणात प्रयोगे मित्त्वनिषेधात रूपमेवम् । क्षीरस्वामी तु 'यमोऽपरिवेषणे ' (ग. सू. भ्वादिः) इत्यत्त पूर्वस्मात् गणसूत्रात् 'न' इत्यननुवर्त्यं आयमयन् इत्येव साधिरिति विपरीतेन साधयति—तथाहि— ''यमयति, नियमयति, परिवेषणे तु—यामयति श्राद्धेऽचम् , आयामयति चन्द्रम् ।'' इति । तदेतत् पुरुषकारादिषु बहुधा खण्डितमिति नेह प्रतन्यते ।
 - 3. सन्नन्तात् द्वित्वादिके मकारस्य नत्वे, 'नश्चापदान्तस्य--' (8-3-24) इति अनु-स्वारे च रूपमेवम् ।
- 4. यङ्न्तात् ' तुगतोऽनुनास्तिकान्तस्य ' (7-4-85) इति नुगागमः, तस्य पदान्तवद्भावेन परसवर्णविकल्पः।
- 5. तृजादिषु 'यमिर्जमन्तेष्वनिडेक इष्यते' (व्याघ्रभूतिकारिका, भाष्ये 7-2-10) इति वचनाद् धातोरिनट्रवम् । मकारस्यानुस्वारे परसवर्णे चैवं रूपम् ।
- [अ] 'यमो गन्धने' (1-2-15) इति सूत्रे गन्धनहृषस्य (गन्धनम् सूचनम्' परदोषाविष्कार इति यावत्।) अर्थस्याप्युपादानात्, धातोरस्योपसर्गवसात्, स्वभावाद् वा तत्राप्यथें वृक्तिरिति क्षेयम्। भ्वादिष्वेव पुरस्तात् (819 संख्यायां) 'यमोऽपरिवेषणे' (ग. सू. भ्वादौ) इति यत् पठयते—तत्तु 'यम उपरमे ' इत्युत्तरत्रात्रेव विकरणे पठितस्यार्थविशेषे घटादिपाठ—तिन्निधार्थहृषप्रयोजनद्वय- विशादिति क्षेयम्। उत्तरत्र चैतद् व्यक्तीभविष्यति। 'परिवेष्टने एव मित्' इति काद्याकृतस्यः। इति केखित् ।

^{1. &#}x27;यमोऽपरिषेषणे' (ग. सू. भ्वादौ) इति पठ्यते। तस्य चायमथैः— 'न कम्यिमचनाम्' (ग. सू. भ्वादौ) इत्यतो नेति वर्तते। उपरमार्थे पिठतो यो यमधातुः स एव परिवेषणरूपार्थभिन्नार्थ एव घटादिपाठं न प्राप्नोति—अर्थात् परिवेषणार्थे घटादिः—इति। तथा च 'नियमयन् ब्राह्मणान्' इत्यादिषु परिवेषणार्थकत्वात् घटादित्वम्। तेन मित्त्वात्, 'मितां हस्वः' (6-4-92) इति णौ उपधाहस्वे रूपमेवं सर्वत्र बोध्यम्। यदा तु परिवेषणभिन्नार्थकत्वं—तदानी आयामयन् (=द्राघयन्, व्यापारयन् वा इत्यथः) इत्यादिषु मित्त्वनिषेधात् उपधाहद्विति बोध्यम्। एवमुत्तरत्रापि।